

Іосіфа праведнаго взахъ съехъ тѣхъ си
кости тѣ на нѣкого.

Былъ о сквернословцы и лжцы! Всѣ-
ка єдна вецикъ и преобрѣщате все на спаки:
Казваете, че онзи мъртвецъ който оживѣ
въ Елиссеовъ гробъ, като са вѣше допрелъ
до кости тѣ мѣ; (а) че не было отъ кос-
ти тѣ мѣ; но Богъ искалъ да направи
чудо съехъ тѣхъ, за да мѣ оутвѣрди ў-
ченіе то.

А, и нынѣ не казвамъ че сѫщи тѣ
кости отъ-само себѣ си могжатъ да направ-
яютъ нѣкое чудо, безъ Божіе то ѿченіе: И
евгистинъ, за това ги и нынѣ почитамъ, и
имъ са покланіже. Защо то Богъ, като
иска да прослаки ўгодници тѣ си и на
земліја та; зарадитока дѣйствова, и чрезъ
кости тѣ имъ разны чудеса: и чрезъ тѣ-
лѣсата имъ, и чрезъ кръвь-та имъ, и
чрезъ прахъ-та имъ, и чрезъ одѣжды тѣ
имъ, даже и чрезъ сѣнката имъ. (б)

И, когато е Богъ оставилъ остатки-
тѣ на своятѣ си ўгодници на землѧта,
за наше дѣшевно и тѣлесно исцѣленіе; и

(а) 4-Царств. 13. 20. 21.

(б) Дѣян. 5. 16.